
Kontrola pracy zawodowej adwokata : (uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 16.VI.1966 r.)

Palestra 10/10(106)wkladka, 2-3

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

1. KONTROLA PRACY ZAWODOWEJ ADWOKATA

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 16.VI.1966 r.

Ustawa z dnia 19.XII.1963 r. o ustroju adwokatury powierzyła troskę o należyte wykonywanie przez adwokaturę jej zadań oraz kontrolę pracy zawodowej adwokatów organom samorządu adwokackiego (art. 2 i 25 ust. 1 ustawy).

Właściwymi organami dla tych czynności są rady adwokackie, zebranie zespołów adwokackich, kierownik zespołu oraz wizytatorzy (§ 12 i 22 rozp. o zespołach adwokackich; § 14 pkt 2 regulaminu działania zespołów adwokackich).

Jak wykazuje prowadzona przez Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej analiza pracy rad adwokackich, nie wszystkie rady adwokackie w sposób zadowalający czuwają nad należyтым wykonywaniem zawodu przez adwokatów i zajmują się zagadnieniem pracy zawodowej swych członków. W nielicznych tylko wypadkach wykazują one zainteresowanie przebiegiem zebrań zespołów adwokackich i pracą kierowników zespołów adwokackich w tak ważnym zakresie, jakim jest właściwy poziom wykonywanej przez adwokata pracy zawodowej.

Analiza działalności wizytacyjnej Centralnego Zespołu Wizytatorów i zespołów wizytatorów przy radach adwokackich, dokonywana przez Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, stwierdza, że mimo zawartego w § 11 regulaminu o zakresie i sposobie działania wizytatorów obowiązku badania pracy zawodowej członków zespołów adwokackich na pierwszym miejscu — praca wizytacyjna w tym zakresie jest niewystarczająca, nie ma charakteru planowego i systematycznego, nie została podjęta w sposób generalny, lecz doraźny, przy czym nie przez wszystkie zresztą zespoły wizytatorów.

Z materiałów posiadanych przez Naczelną Radę Adwokacką wynika, że poziom pracy zawodowej pewnej części adwokatów pozostawia wciąż jeszcze wiele do życzenia i że dla pełnej realizacji ustawy z dnia 9.XII.1963 r. o ustroju adwokatury konieczne jest, aby wszystkie organa samorządu adwokackiego wzmogły swoją działalność zarówno w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych adwokatury, jak i w zakresie wzmoczenia kontroli pracy zawodowej adwokatów.

Zadania rad adwokackich i zespołów adwokackich w dziedzinie podnoszenia kwalifikacji zawodowych adwokatury zostały określone w wytycznych z dnia 28 kwietnia 1966 r. w sprawie szkolenia zawodowego. Uchwała niniejsza pozostaje w ścisłym związku z tymi wytycznymi i ma na celu zwiększenie troski o podniesienie poziomu pracy zawodowej adwokatury przez rozszerzenie i wzmoczenie działalności kontrolnej pracy szkoleniowej i zawodowej adwokatów przez rady adwokackie, zespoły adwokackie i ich kierowników, a w szczególności przez Centralny Zespół Wizytatorów i zespoły wizytatorów przy radach adwokackich.

- I. Ta działalność kontrolna i wizytacyjna powinna w szczególności objąć:
- a) stan realizacji wytycznych z dnia 28 kwietnia 1966 r. w sprawie szkolenia zawodowego — z przeprowadzeniem w miarę możliwości analizy i oceny tego szkolenia oraz jego wyników.
 - b) rolę zebrań zespołów adwokackich w zakresie kontroli i oceny pracy członków zespołu i aplikantów adwokackich pod względem zawodowym, etycznym i społecznym,

- c) pracę kierownika zespołu w kwestii rozdziału spraw, podziału pracy między członków zespołu i sprawowania nadzoru nad sposobem wykonywania przez członków zespołu obowiązków zawodowych oraz czuwania nad należytą starannością w prowadzeniu spraw,
- d) pracę zawodową poszczególnych adwokatów-członków zespołów.

II. Centralny Zespół Wizytatorów i zespoły wizytatorów przy radach adwokackich powinny w szerszym niż dotychczas stopniu badać w czasie wizytacji pracę zawodową adwokatów, a wizytatorzy — podczas roboczych narad powizytacyjnych — omawiać wyniki wizytacji również z tej dziedziny.

III. Centralny Zespół Wizytatorów i zespoły wizytatorów przy radach adwokackich omówią na najbliższych naradach zadania wizytatorów wynikające z niniejszej uchwały oraz formy i sposoby tej części działalności wizytacyjnej.

IV. Centralny Zespół Wizytatorów i zespoły wizytatorów przy radach adwokackich dokonają — pod kątem potrzeb wizytacji pracy zawodowej adwokatów — zmian w swoich składach przez przeprowadzenie zmian lub dodatkowe powołanie do zespołów wizytatorów adwokatów-specjalistów na potrzeby wizytacji pracy zawodowej adwokatury.

V. Kontrola pracy zawodowej powinna się odbywać w zasadzie w sposób planowy i systematyczny, w szczególności zaś powinna ona obejmować te zespoły adwokackie lub tych adwokatów, w stosunku do których sygnalizowane są wypadki uchybień czy niedociągnięć w pracy zawodowej.

Badanie pracy zawodowej adwokata powinno przykładowo obejmować między innymi: stan i jakość poradnictwa w zespołach adwokackich i na dyżurach w organizacjach społecznych, terminowość pracy we wnoszeniu spraw, odpowiedzi na pozew i wykonywanie postanowień i zarządzeń sądowych, stan akt podręcznych, zewnętrzne formy pracy, poziom pism procesowych, w szczególności rewizji, rzetelność i lojalność wobec organów wymiaru sprawiedliwości i kolegów, sumienność i staranność w wykonywaniu zawodu, poziom wystąpień przed sądami, skargi i zażalenia klientów itp.

VI. Członkowie Centralnego Zespołu Wizytatorów i przewodniczący zespołów wizytatorów przy radach adwokackich oraz każdorazowo z upoważnienia przewodniczącego wizytatorzy mogą w miarę potrzeby konsultować zagadnienie poziomu pracy zawodowej adwokatów z przedstawicielami organów wymiaru sprawiedliwości, a pracę społeczną adwokatów — z przedstawicielami organizacji społecznych, inicjować wspólne spotkania i narady i brać w nich udział, a ponadto występować z innymi inicjatywami, zmierzającymi do podniesienia poziomu pracy zawodowej i polepszenia oraz usprawnienia zawodu adwokackiego, jak również aktywizacji społecznej adwokatury.

2. WYTYCZNE W SPRAWIE DOSKONALENIA ZAWODOWEGO ADWOKATÓW

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 28.IV.1966 r.)

- I. Funkcja społeczna adwokatury polega na udzielaniu pomocy prawnej w najszerszym tego słowa znaczeniu. Każdy sumienny adwokat uważa za swój obowiązek spełnianie tej funkcji w sposób możliwie optymalny. Zależy